

ת"פ 61589/01/23 - מדינת ישראל נגד פ' מ'

בית משפט השלום בחדרה
ת"פ 23-01-61589 מדינת ישראל נ' מ' (עוצר)

בפני: בעניין:	כבוד השופט אלכס אחטר מדינת ישראל ע"י ב"כ עזה"ד מיכאל בן חור	נגד: הנאשם	פ' מ' (עוצר) ע"י ב"כ עזה"ד ארם מחאמד
------------------	---	---------------	---

גזר דין

הנאשם הודה והורשע בעבירות המียวחות לו בכתב האישום המתוקן, עבירה **תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבן זוג** לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין תשל"ז - 1977, עבירה **תקיפת סתם** לפי סעיף 379 לחוק העונשין וזאת על בסיס העובדות המפורטות בכתב האישום **תקיפת סתם בין זוג** לפי סעיף 379(+סעיף 25 לחוק העונשין וזאת על בסיס העובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן).

תמצית עובדות כתב האישום

לפי כתב האישום המתוקן, הנאשם והמתלוונת הם בני זוג נשואים ולהם שתי בנות משותפות. במועד הרלוונטי הייתה המתלוונת בהריוןה השלישי בחודש השלישי. המשפחה התגוררה יחד באום אל פחים באותו מתחם מגוריים של משפחות הנאשם.

שבועיים עברו ליום 18.1.23, בעת שבו בבית היחיד עם אמה של המתלוונת, אמר הנאשם לאם המתלוונת כי בתה מכשפת אותו ולכן הוא מדמיין דברים.

המתלוונת ואמה השיבו לו כי זה לא נכון והנאשם התרגם על כך ותקף את המתלוונת בכך שאחז בצווארה וסטר לה בפניה. אמה של המתלוונת ניסתה להרחקו מביתה אולם הנאשם דחף אותה, נטל מהבת ובו אוכל שהכינה המתלוונת וניסה להשליכו לעברה של המתלוונת אך אם המתלוונת הצליחה לTrap את המחבת. המתלוונת ואמה יצאו מהבית, הגיעו למדרגות כדי לרדת למגוריו הורי הנאשם כדי לספר להם את אשר ארכע. לאחר מכן נערכה שיחה בין הורי הנאשם, המתלוונת והוריה והנאשם והצדדים התפייסו לאחר שהנאשם התחייב כי לא יתרנהך אף שוב.

בתאריך 18.1.23 בשעה 19:00 לערך, עת היו לבדוק עם בנותיהם הקטנות, שאלת המתלוונת את הנאשם כיצד הוא

עמוד 1

לא שואל לשולמה של אמה, לאחר שהיא ביקרה קודם לכן את הוריה. הנאשם זעם על שאלה זו וחנק את המתלוננת, הכה בפניה בטירה, הלם בה את אגרופיו ואף בעט בבטנה אל מול הבנות. הנאשם הרפה ממכוותיו לאחר שאחת הבנות בכתה והואלקח אותה לחדרה לאחר שנעל את דלת הבית ולקח את המפתח עמו.

בנסיבות אלה הצלחה המתלוננת לחת את הטלפון שלה ושלחה הודעה בקובזה המשפחתי, בבקשת בני משפחתה שיגיעו מהר כי הנאשם "הורג" אותה. כשהבחין בכך הנאשם, נטל מהמתלוננת את הטלפון הנייד שלה.

חצי שעה לאחר מכן הגיעו אחיה של המתלוננת אשר דפקו על דלת הבית ואולם הנאשם סרב לפתוח להם, ניגש למטבח ונטל לידיו סכין מטבח. אחיה של המתלוננת שבר חלון זכוכית בדלת באמצעות פטיש כדי לנסות לפתח את הדלת מבפנים. הנאשם בתגובה הניף חפץ חד לעבר אחיה ואביה של המתלוננת דרך החלון השבור וכתוצאה מכך אביה של המתלוננת נחקר באגדלו משבך זכוכית שנותר בחלון.

לבסוף בני המשפחה של הנאשם הגיעו לפתח הדירה ושכנעו אותו לפתח את הדלת והנאים עשה כן. בשלב זה יצאה המתלוננת עם בנותיה ואחיה הסיעו לבית הוריו ברכבו ושוטרים שהגיעו למקום לקחו את הנאשם לחיקירה.

בהמשך פונתה המתלוננת לבית החולים הליל יפה בחדרה ושם אובחנו כסובלת מהמטומה תת עורית פרונטלית מימין, שפיטופים בפנים ובצוואר, אודם בבית החזה ורגשות בצלעות שני הצדדים עם רגשות ניכרת בצלעות תחתונות שמאל שהנים חבלות של ממש.

ה הנאשם נעצר בתאריך 18.01.23 וועודנו נתון במעצר.

בדיוון שהתקיים בפני בתאריך 16.04.23 הודה כאמור הנאשם בעבירות המียวחות לו בכתב האישום המתוקן והורשע במียวחות לו, וזאת ללא הסכמה עונשית.

ראיות לעונש

המאמינה הגישה תיעוד רפואי ותמונות של המתלוננת לאחר תקיפה (**ת/1**), גילוון הרשעות קודומות בעניינו של הנאשם (**ת/2**), כתב אישום מתוקן וגזר דין שנייתנו בת"פ 41526-05-20, שם הוטל על הנאשם בין היתר, עונש מאסר על תנאי בן 5 חודשים וכן בית המשפט שלח הפניה למחלחת הרווחה בעירית אום אל פאחים שתפעל לטיפול בנאים ולסייע למתלוננת (**ת/3**).

הן המאמינה ובן ב"כ הנאשם הגיעו פסקי דין מטעם כפי שיפורט בהמשך.

טייעונים לעונש

עמוד 2

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין

בתאריך 09.05.23 התקיימה בפני ישיבת טיעונים לעונש.

באת כוח המאשימה צינה בטיעונה שלעמדתה, יש לתת את הדעת שמדובר באירוע אלים שנעשו במתלוננת בעודה בהריון ולעינן בנותיהם הקטיניות. במעשה הנאשם פגע בערכיהם של שלמות גופו ושלות נפשן של המתלוננת ושל בנותיה, מעשים המקבלים חומרה יתרה כאשר הם נעשים בתחום המשפחה. עוד הופנה בית המשפט לחבלות שנגרמו למתלוננת (**ת/1**).

המאשימה טענה כי הנאשם ניצל את מעמדו כבעלה של המתלוננת, את העובדה כי העבירות בוצעו בביתה ובמקום מבטחה ולא בחל במעשה גם אל מול בנותיו.

המאשימה צינה כי כנגד הנאשם עומדת מסר בר הפעלה בגין עבירה דומה וחurf זאת לא בחר לשיקם דרכו או לлечת לטיפול, לא ביקש לפנות לשירות המבחן ועל כן יש מקום להחמיר בעונשו.

בנסיבות אלה, לעומת זאת המאשימה מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם, **גע בין 24-12 חודשי מאסר בפועל**, אשר יש לגוזר על הנאשם, לשיטתה, מאסר בפועל ל-**18 חודשים**, הפעלת המאסר על תנאי במצטרב, הטלת מאסר על תנאי ארוך ומרתייע.

מנגד, ב"כ הנאשם, טוען שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בעבודות כתוב האישום המתוקן ובכך חסר זמן שיפוטי יקר, חסר שימושם של עדים רבים שרובם הם קרובוי המשפחה ובכך תרם לשalom בית בין שתי המשפחות. הנאשם הודה והביע חרטה. הנאשם שווה במעצר ואשתו עתידה לדצת את בנו.

בפני בית המשפט **הudio המתלוננת ואמה** אשר ביקשו מבית המשפט להקל על עונשו של הנאשם:

המתלוננת ביקשה כי בית המשפט יתחשב בעונשו של בעלה כי היא ובנותיהם זוקקים לו, בעיקר בתקופה הקרובה בה היא עתידה לדצת. המתלוננת הסבירה כי היא לא רצתה שהענין הגיע לבית המשפט ונערכו שיחות בין לבין הנאשם לצורך שיקום יחסיהם וחזרה למגורים משותפים.

אם המתלוננת העידה כי הנאשם הוא חלק מהמשפחה, השיחה למשטרה ביום האירוע נעשתה לצורך מניעת תקיפה הדדיות בין הנאשם לאחיה של המתלוננת.

ב"כ הנאשם הפנה בעניין זה לפסיקה לפיה בית המשפט העליון הדגיש את חשיבות שיקום היחסים בין נאשם לנפגעת עבירה בתחום המשפחה. כמו כן טען כי הנאשם פנה בעצמו לשירותי הרווחה בעירית אומ אל פאחים שם בודקים אפשרות לטפל בבעיית האלים.

ב"כ הנאשם סבור כי מתחם העונשה נע בין **מספר חדש מסר אשר ירצו בעבודות שירות ועד 14 חודשים מסר בפועל** לצד עונשה הצופה פנוי עתיד. הסניגור ביקש כי עונש המסר בר הפעלה יופעל בחופיפה לכל עונש נוסף נסוף שיקבע.

הנאשם טען בעצמו: "אני רוצה להגיד שעשיתי טעות והרגשתי את זה כשגענטרי, אם מדובר יש לך דברים, למדתי שאין כמו משפחה ולמדתי איך לשלוט בעצמי טוב. אני רוצה לחזור לאשתי, יש לנו עוד מעט יلد, אשתי גם רוצה שאני אחזור אליה, אני משלם על מה שעשית".

דין והכרעה

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היוו קיומו שליחס הולם בין חומרת מעשי ה.libsירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה ה.libsירה שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע ה.libsירה, במידת הפגיעה בו, בנסיבות העונשה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע ה.libsירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם העונשה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בהתאם למתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאיןן קשרות בביצוע ה.libsירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שים שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו40ה' לחוק.

שני אירופי התקיפה נגד המתלוונת בוצעו בהפרש של שבועיים ובנסיבות דומות ועל כן ניתן לראות בהם כאירוע אחד לצורך קביעת מתחמי העונשה וגוררת עונשו של הנאשם (ראה לעניין זה ע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מ"י, החלטה מיום 29.10.14, פורסם ב公报).

בעניינו, אין חולק כי גם לאחר תיקון כתוב האישום מדובר במעשים כעורים ובעבירות אלימות המופנות כלפי המתלוונת, בהתאם התא המשפטי, פוגעת בכבדה ובזכותה לביטחון ולהגנה של המתלוונת, אך גם פוגעת בשלמות גופה. לעניין זה, אפנה לע"פ 6758/07 פלוני נ' מ"י, שם נקבע לעניין זה כדלהלן:

"מעשי אלימות בתחום המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתחום משפחה ישרו יחסים אהבה, הרמוניים, וכבוד הדדי. הפרתת של ציפייה זו הופכת את השימוש באליות המשפחה לתופעה העומדת בנגד عمוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האליות על פי רוב בידי חזק כלפי החילש. פער הכוחות הם גדולים כשמדובר באליות כלפי קטינים או כלפי בת זוג".

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מהUberות בהן הורשע הנאשם בכתב האישום המתוון, הם הפגיעה בשלומה של הנפגעת, בזכותה לכבוד ולביטחון בתוך התא המשפטי, וכਮובן הצורך לשמר על שלוחתה בתוך התא המשפטי ובתוך ביתה מבקרה. כפי שנכתב בReLU"פ 3719 פלוני נ' מדינת ישראל (07.06.21):

"זה לא כבר, עמדתי על הפסול שבתופעת האלימות בתוך התא המשפטי, ההרס שיכל להיגרם בעקבותיה, ובפרט הפגיעה בתחוות הביטחון של יושבי הבית, כבודם ושלמות גופם (ReLU"פ 538/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.2.2021))."

וכןReLU"פ 538/21 פלוני נ' מדינת ישראל (04.02.21):

"תופעת האלימות במשפחה היא תופעה נסידת הפגיעה פגיעה קשה בתחוות הביטחון, כבודן ושלמות הגוף של נשים, בתוך ביתם, מברצם. בנסיבות העניין, משתקפת אף חומרה יתרה שהמבקש תקף אתתו, תוך שניצל את כוחו - בעוד שבתפקידו כהוראה עליו להיות מגן לבני ביתו. בהתאם לכך, נדרש ענישה מוחשית, אשר יש בה כדי להרתיע עברינים פוטנציאליים מנקיית אמצעי אלימות כלפי בני משפטם (ReLU"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021))."

למרבה הפעם בית המשפט נחשף חדשות לבקרים ורואה כיצד ריב בין בני זוג עלול להסלים ולהוביל לתוצאות קשות יותר מאללה המפורטות בכתב האישום המתוון. לעניין זה, אפנה לע"פ 2506/20 פלוני נ' מדינת ישראל (22.12.21):

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הרבה הטמונה בעבירות אלימות בין בני זוג ועל הצורך בענישה חמירה הנוגנת ביטוי לסלידה מעבירות מעין אלו (וראו למשל: ע"פ 1568/14 דובגילנווק נ' מדינת ישראל, פסקה 13 [פורסם בנבו] (31.3.2015); ע"פ 3011/17 פרץ נ' מדינת ישראל, פסקה 14 [פורסם בנבו] (31.1.2019) (להלן: ענין פרץ); זאת, גם במקרים שבהם מדובר בני זוג שנפרדו: ע"פ 4221/13 ואנונו נ' מדינת ישראל, פסקה 12 [פורסם בנבו] (26.3.2015)). וכפי שנאמרו הדברים בענין פרץ:

"שנת 2018, אשר הסתיימה לפני שבועות אחדים בקול זעקה מרה, לימה כי ממשות הסכנה הנש��ת לנשים מאלימות במשפחה איננה נחלת העבר. במהלך שנה אחת בלבד נרצחו 26 נשים על ידי בני זוג וקרוביין - נתון מצמרר המשקף מציאות חברותית קשה עמה לא ניתן להשלים. בית משפט זה עמד, וחזר ועמד, על החשיבות העליונה של מיגור תופעת האלימות נגד נשים על ידי בני זוגן, בין השאר באמצעות ענישה חמירה ובלתי מתאפשרת. לפני למליה מעשור ציין השופט אדמנד לוי ז"ל את הדברים הבאים:

חדשות לבקרים אנו מתרשים על גבר נוסף שחבל בבת-זוגו, ולא מעתים הם המקרים שהתקיפות הסתיימו במוותה של הקורבן. את הרוח הרעה זו יש לעקור מן השורש, ומקום שהסבירה וחינוך לא עושים את שלהם, מצווה בית המשפט לתרום את תרומתו בדרך הענישה שינוי (ReLU"פ 06/18 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (19.3.2007)).

[...] ואכן, השנים חולפות, נדמה לנו שאנו צועדים קדימה לעבר עולם מתקדם ושוווני יותר, ואולם, לדאבון הלב, בתחום האלימות נגד נשים מצד בני זוגן וקרוביין עולם כעוזלונו נוהג. במצב

דברים זה ענישה חמירה נגד בני זוג אלימים הייתה ועודנה צריך השעה [...]." (פסקה 14).
דברים אלה נכתבו לפני כשלוש שנים, והם תקפים גם היום יותר שעת".

מדיניות הענישה הנוהגה

באשר למדיניות הענישה הנוהגת, בפסקה נקבע מנגד רחוב של מתחם עונש הולם לעבירות בהן הורשע הנאשם וכל מקרה ומקורה נבחנו לגופו על פי נסיבותיו.

על אף פוטנציאל הנזק שיכל היה להגרם, הרי שלמרבה המזל, הסתיימו תקופתו של הנאשם במטומות בראש, בפנים, רגשות במישוש בית החזה והצלעות והבטן (ת/1). אין בכך כדי להקל ראש או לטען שהן עניין של מה בכר ואולם, אין גירמת המטומות ושפשופים כجرائم שברים או חבלות חמורות וחודרניות.

המיאה הפענה לפסקה מטועמה אשר לפיה קיימ אינטראס ציבורי ממש בהשתת עונשים חמירים לצורן הרתעה:

ת"פ 41526-05-20 - שם דובר על נאש צעיר נעדך ברשעות קודמות שהודה ביצוע עבירות של תקיפת סתום של בת זוג הגורמת חבלי של ממש ואיומים למתлонנת שהייתה בהריון מתקדם. בית המשפט גזר עליו **10 חודשים מאסר תוקן** כדי שהוא מדגיש לחומרה את עובדת תקיפתה של המתлонנת בהיותה בהריון, לצד ענישה נלוית.

ת"פ 5121-07-20 מ"י נגד לב, בו נקבע מתחם ענישה **8-18 חודשים ובית המשפט גזר 13 חודשים מאסר**.

רע"פ 6979/22 אולג דודקה נגד מ"י (החליט המיום 30.10.22, פורסם בנבבו) - בית המשפט הותיר על כנו את מתחם הענישה שנוו בין **12-30 חודשים מאסר בגין שתי עבירות תקיפות של בת זוג** (כיבו סיגירה על גוף המתлонנת והכאות) וגזר על הנאשם ללא עבר פלילי ובгин התרשמותו מנאש שאינו מקבל אחריות על מעשיו עונש של **13 חודשים מאסר** בפועל לצד ענישה נלוית.

רע"פ 1529/23 אברנ שרלה נגד מ"ד (ההחלטה מיום 15.3.23, פורסם בנבבו) - בית המשפט הותיר על כנו את מתחם הענישה שנוו בין **12-24 חודשים מאסר בגין מספר אירועי תקיפת בת זוג בשלושה מועדים על ידי** נאש צעיר ללא עבר פלילי וגזר עליו **14 חודשים מאסר** בפועל לצד ענישה נלוית.

ע"פ 39092-07-22 אילקניב נגד מ"י (ההחלטה מיום 12.1.23) - בית המשפט הותיר על כנו את קביעת בית המשפט השלום. מדובר היה נאש הורשע בתקיפת בת זוג ובכליות שווה. מתחם הענישה נקבע **10-24 חודשים מאסר בפועל**. הוטל עליו עונש של **14 חודשים מאסר** בפועל לצד ענישה נלוית.

רע"פ 1007/22 פלוני נגד מ"י (ההחלטה מיום 23.3.22) - בגין שני אירועי תקיפת בת זוג, בית המשפט שלום קבע מתחם הענישה שנוו **9-18 חודשים מאסר בפועל**. בית המשפט המחייב יחד עם הנאשם, וגזר עליו **19 חודשים מאסר** בפועל לצד ענישה נלוית.

מנגד, הסניגור הפנה לפסיקה בה נקבעו עונשים בהתאם למתחם הענישה כדלקמן:

ת"פ 21-09-33475 ג'ורבן - שם דובר על נאשם עם עבר פלילי כאשר עמד נגדו עונש מאסר מותנה של 6 חודשים ובוסףו של יום בית המשפט קבע **9** חודשים מאסר בפועל.

עפ"ג 21-09-28457 פונקץ' נגד מ"י (החלטה מיום 14.10.21) - שם דובר על תקיפה של משיכה בשיער ובאזור המתלוננת ללא תקיפה בחפצים וחללה במציד ברכב, בית המשפט השלים קבע מתחם ענישה שנו^ן בין **מספר חודשים אשר יוציאו בעבודות שירות ועד ל-20 חודשים**. בית המשפט המחויז קיצר את עונשו של הנאשם, חסר העבר הפלילי **ל-6 חודשים** מאסר בפועל לצד ענישה נלוית.

ת"פ 22-12-1273 מ"י נגד סビחאת (ההחלטה מיום 17.1.23 שלום חדרה) - שם הורשע הנאשם בתקיפת בת זוג בגין שהוא צוואר המתלוננת הפילה והיכה אותה ואף איים עליה. בית המשפט קבע **מתחם ענישה שנו^ן בין 6 ל-15 חודשים מאסר גזר עליו** 6 חודשים מאסר בפועל לצד ענישה נלוית.

ת"פ 22-03-9903 מ"י נגד אלכילאני (ההחלטה מיום 18.4.22, שלום חדרה) - שם הורשע הנאשם בעבירות שב"ח, הפרעה לשוטר, הייזק לרכוש ותקיפת הגורמת חבלה לבת זוג. נקבע מתחם ענישה שנו^ן בין **6 ל-12 חודשים מאסר בפועל**. גזר על הנאשם **6** חודשים מאסר בפועל לצד ענישה נלוית.

רע"פ 11/15 אחסניה נגד מ"י (ההחלטה מיום 20.1.15) - שם נדעה ערעורו הנאשם. הנאשם איים על המתלוננת, סטר לה ובעט בבטנה כשהיא בהריון בשני אירועים וגרם לה לחבלות של ממש. בית המשפט קבע **מתחם ענישה שנו^ן בין 6 ל-15 חודשים מאסר בפועל** לצד ענישה נלוית וגזר על הנאשם **7** חודשים מאסר בפועל לצד ענישה נלוית.

ת"פ 21-09-33475 מ"י נגד גרבאן (ההחלטה מיום 30.1.22, שלום חדרה) - מדובר היה בנאשם שהיכה באגרוף בפניםיה של המתלוננת וכן הכניס את ידו לחולצתה על מנת לקחת 200TL. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנו^ן בין **6 חודשים מאסר ל-15 חודשים מאסר בפועל** לצד ענישה נלוית. בית המשפט גזר על הנאשם **9** חודשים מאסר בפועל לצד ענישה נלוית.

בנסיבות בענייננו, עובדות כתוב האישום המתו^ך מתארות התנהגות מכוערת ואלימה של הנאשם כלפי אשתו בהיותה בהריון ובעוד שעונש מאסר מותנה בר הפעלה אינו מרתייעו, על כן **נסיבות של מקרה זה מוביל לקביעה כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירות, בע בין 9 חודשים מאסר בפועל ועד ל- 20 חודשים מאסר בפועל, לצד הטלת ענישה הצופה פני עתיד, קנס ופיצוי.**

נסיבות שאינן קשרוות לביצוע העבירה

לחובת הנאשם עבר פלילי ומאסר מותנה בר הפעלה באותו עבירות בהן הודה בהליך זה וגם במקרה שם אשתו הייתה בהריון עת ביצעה את העבירות כלפייה.

כפי שתואר בכתב האישום המתוקן, מדובר במספר אירועים שבהם הנאשם הודה באופן אגרסיבי ונקט באלימות, לא חדל מעשיו והטיל אימתו על בני ביתו ומבל' לייחס חשיבות לכך שהמתלוננת בהרין. תיאור זה יש בו כדי ללמד על אופיו האלים של הנאשם.

אמנם ב"כ הנאשם טען כי הנאשם פנה לשירותי הרווחה באומם אל פאחים, אולם לא הוצאה לי כל ראייה כי תכנית טיפולית כזו הتبקשה או נמצאת בטיפול [חרף קביעת בית המשפט בגזר הדין (**ת/3**) וה הנאשם לא ביקש בהליך זה הפנימי לשירות המבחן לבחון הליך שיקומי].

מנגד, אזקוף לזכות הנאשם את העובדה שהוזודה בהזדמנות הראשונה, חסר בזמן שיפוטו יקר ולקח אחריות על מעשייו כפי שאלה באו לידי ביטוי בכתב האישום. כך גם חסר את עדותם של הנפגעים - אשתו ובנותיו.

עוד יש לחתך בחשבון את מעצרו של הנאשם בגין TICK זה במשך חמישה חודשים כאשר ידוע שמיי מעצר קשים מימי מאסר.

לכן, מבל' להקל ראש בנסיבות ביצוע הפעולות ובנסיבות, בשים לב לנtinyים שפורטו, מצאתי לנכון למקם את הנאשם בחלק הקרוב לرف התחתון של המתחם, לצד הטלת ענישה צופה פנוי עתיד.

עונש המאסר המותנה יופעל וירוצח בחלקו במצטבר לענישה המוטלת על הנאשם בגין הליך זה וחלקו בחופף.

משך ולאור כל האמור לעיל, אני מטיל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

.1. מאסר בפועל במשך 13 חודשים. תקופה זו תחשב ממועד מעצרו של הנאשם - 18.01.23.

.2. אני מורה על הפעלת מאסר מותנה בר הפעלה של 5 חודשים, אשר הוטל על הנאשם בת"פ 20-05-41526-20 בօpun שלושה חודשים ירוצו במצטבר וחודשים בחופף כך **שר הכל על הנאשם לרצות עונש של 16 חודשים מאסר בפועל מיום מעצרו - 18.1.23.**

.3. מאסר על תנאי של 8 חודשים במשך 3 שנים וה坦אי הוא שה הנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, לאחר שחרורו מRICTיו תום מאסרו בגין TICK זה, על עבירה שהורשע בה בתיק זה או על כל עבירה מסוגאלימות גופנית פיזית או מילולית שעונשה שנתיים מאסר ומעלה, על פי חוק העונשין התשל"ז - 1977 יורשע בה.

.4. הנאשם יוחתום על התחייבות כספית על סך של 5,000 ₪ לפיה יתחייב תוך 3 שנים, לאחר

שחררו מRICTו לתום מאסרו בגין תיק זה, להימנע מלעבור על עבירה של אלימות מילולית או פיזית,
שעונשה שנתיים מאסר ומעלה.

5129371 זכויות ערעור לבית המשפט המחויז ב חיפה תוך 45 ימים מהיום.

54678313

ניתן היום, כ"ז تمוז תשפ"ג, 16 ביולי 2023, בהעדר הצדדים.